

Ավետիք Իսահակյան

Ընկերներըս վաղ են մեռել

Ընկերներըս վաղ են մեռել,
Միրող սրտերն հող են դառել.
Չոր ծառի պես ես եմ կեցել,
Ընկերներըս հող են դառել;

Անգին մայրըս, ա՛խ մեջքը կոր,
Անկուշտ հողին աչքն է գրցել,
Ազիզ սորըս կյանքն է հատել.
Չոր ծառի պես ի՞նչ եմ կեցել:

Ծառըս ծաղկած անբեր մրնաց,
Ծիլ ու ճյուղըս գարնան չորցան,
Դարդի որդն էլ սիրտս է կրծել,
Չոր ծառի պես ի՞նչ եմ կեցել:

Մի՛ վրռագիր, է՛յ մաշված սիրտ,
Աշնան քամին հիմի կրգա.
Ծառդ արմատով կառնի – կերթա,
Աշնան քամին հիմի կրգա ...

1899

Բարու